მათრახი

№ 2

იუმორისტული ჟურნალი.

ჟურნალზე ხელის-მოწერა ჯერ-ჯერობით არ მიიღება.
წერილები გამოგზავნეს: შრომის სტამბაში, ორქოველს.

სიმფონიური სადამო „ახალ კლუბში“. ბრესმანის ექსტაზი.

საქართველოს სიმღერები.

I

წარსულ დროთა მოციქული
დღეს აწყოში გადმოფრინდა,
მან გასცვალა ფულზე სული,—
ახალ ქონით გაიწმინდა.
შეიცვალა ქვეყნის ბედი,
დატრიალდა ხალხში ცოდვა,
ძლევის დროშას ფლობს თავხედი,—
ერს წახდენის ჭორი მოდვა.

პაპათ ხმალსა მრუდეთ ხმარობს,
დაგმო წმინდა სამართალი,
ხალხი კვნესის... მტერი ხარობს,—
დაულამა ყველას თვალი;
და წინაპართ სათნოებას
ზედ დააჩნდა ზიზღის კვალი...
—აი, როგორ გაიფურჩქნა
პატრიოტთა მომავალი!

II

უწმინდესი სამლოცველო
ბევრისათვის გახდა—პური,
და თავისა დასაცავთ:
ეროვნული მტრობა-შური!
თუ სამშობლოს რამე-რუმეს,
წახდენის დროს მოკრეს ყური,
აყვირდება პატრიოტი,
იმეორებს: როგორც ჰური...
(აი, ამ დროს ურქენს კუჭი,
თვალთ წინ უძევს ხაჭაპური,
სუკის მწვადი სურნელს უკმევს
და გოგრაში სცემს კახური).
წინ მივდივართ, მა რა არი?..
და თუ ვინმე მზეს დაიძებს,
—ჰკათ მამულის დამლუპველთა,
დაუკეტეთ კარი ბეცებს!

III

ვინც გაიცნო ეგ სოფელი,
ის ხვებსავით არ გახუნდა,
შეურია სკაში ხელი,
გამოძღა და...გადაბრუნდა.
რაც მსოფლიოს ენატრება,
მამულიშვილს ის რათ უნდა?
—აგეი, მოდის დემოკრატი,
—მიაყარეთ ქვა და გუნდა!
ვისაც აგრე უყვარს თავი
და სამშობლოს აძვავ ტალი,
რომ გახადოთ იმას ტანი,
არ ექნება რწმენის ბალი.

1913
10-
3/17666
42-741
1913-6

მაგრამ იგი არი ბრძენი,
ერჩის ჭკუა, უჭრის თვალი...
— მოუხადეთ ყველამ ქუდი,
დაულოცეთ — „ვერცხლის ნალი“!.

ნ. ჩხიკვაძე.

ახალი ამბები.

სალიტერატურო დილა. დღეს 24 ივნისს, დილის 5 საათზე ერევნის მოედანზე გაიმართება საინტერესო სალიტერატურო დილა. დილას მართავს ახალგაზდა ქალი (არც იმდენათ) რომელსაც უტყუარი ნიშნები გამოაჩნდა, რომ... გათხოვება სურს და ფულები კი აკლია. მონაწილეობას მიიღებენ ქალაქის გამგეობის ყველა პოეტ-მწერლები, „ცნობილი კაკა“, დ. პაველიაშვილი და მრავალნი სხვანი.

დუელი. ხვალ 25 ივნისს აუარებელი ხალხის თანდასწრებით მოხდება საზარელი დუელი რადიკესა და მაღალაშვილის შორის, რადგან პირველათ ერთმანეთს ვერაფერი ავნეს. დუელისტები დადგებიან — ერთი ქალაქის თვითმმართველობის შენობის სახურავზე და მეორე თამამშვილის ქარვასლის. სეკუნდანტები მამადავითის და მახათის გორებიდან ადევნებენ თვალ-ყურს. ბრძოლა მოხდება ზარბაზნებით.

გაზეთების დახურვა. ერთი დღით დაიხურა „სახალხო გაზეთი“, „ზაკ. რეჩი“, „ზაკავკ.“, „თფილის. ფურცელი“ და სხვანი. დახურულ გაზეთების განახლება სამშაბათ დილიდან დაიწყება. დახურვის მიზეზი ის არის, რომ ყველა გაზეთებმა ფრიად მწვავე წერილები მოათავსეს, როგორც მაგალითად „მატარებლების მიმოსვლა“, „ექ. ნავასარდიანცის განცხადება და სხვა.

ბედნიერი შემთხვევა. ორშაბათს, 20 ივნისს „ახალ კლუბში“ იაფ ლოტოზე გული შეუწუხდა 80 წლის მოხუც დედაკაცს დარეჯან ჯანჯღავაშვილს. მამასახლისებმა ბევრი ოფლი დაღვარეს, მაგრამ გონს ვერ მოიყვანეს და მიხეილის საავთმყოფოში გაგზავნეს. მორიგ მამასახლისმა გ. გვაზავამ ამ შემთხვევის გამო იქვე ლექსი დასწერა.

ნახევრად დამხრჩვალი. გუშინ დილის 5 საათზე ვერის ხიდიდან მტკვარში გადავარდა ვიღაც კაცი. პოლიციელებმა დროზე შენიშნეს და გადაარჩინეს, თუმცა ნახევრათ უკვე დამხრჩვალიყო. ის აღმოჩნდა მოხსენილი თავადი ზურაბ თეფშიტლაკაშვილი. ის პირველათ ჩამოსულა თფილისში და „ახალ კლუბიდან“ წამოსულა ბაქარის შემდეგ.

ეჭვიანობა. დღეს თფილისში ჩამოვიდა 24 ბრმა, 24 კოჭლი, 24 ბრუცეანი და ბანინჯი მოსწავლენი. ზენინგოროდის საქალაქო გიმნაზიისა. უნდა დაათვალიერონ მთელი ალაგები.

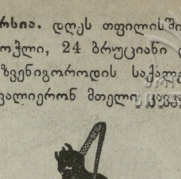

გურული სცენა.

„ოზურგეთიდან გიახელ
ვახტანგი და კნიაზ ჯაბა“
არ იფიქრო ძმავ გამაბრიყვო და მათქმია:
„წინ ერთი ქალი შემოგვხდა,
კოხტა იყო შავ-თვალ-წარბა“
ჩიჩი! ვერ მოგართვი პატრიკანი! (ღამე იყო ვერ გიცანი!) მასე კი არა ასე იყო:
„წინ ერთი სტრაჟა შემოგვხდა
ზობრა იყო შავ-თვალ-წაბრა“.

— ნეტარ შენ გუნებას ერთის მეტი თვარ იყო რაღა გიპირს.

— ნეტარ დასტურ მასე იყოს შენი ქრისტეს მადლით — ერთზე დადგებოდეს მათი გვარი და გუჯაბი მეტი რაღა გვნდა, ერთი კი არა ზობრა — და წაბრა ას ერთიც კი იქნება მარა ერთი ისთე, ლექსის ძალით გითხარი.

— რავა ფიქრობ ბიჭო, კიდევ დიდხანს იქნებიან თუ იცი?

— მაგი რომ ვიცოდე ჩემო ძმიავ როის გამეიდარებს, ცაი როის მეიწმენდს და როის მეიკრაკაუებს მეტი რა მინდოდა მისანი ვიქნებოდი — ისე აგი კარგათ იცოდე გადაწმენდილში მაგინს ერთს ვერ დეინახავ აქანაი — ისე ხომ იცი ბნელი ღამე ვის უყვარს — როიცხა გამეიდარებს, მათი დასაფსებელი თვალებით ხომ დეინახვენ რომ არც ერთი ხის ძირში დასასვენებელი ადგილი არ ექნებათ მაშინ კი მონახავენ თავიანთ „ყუდეს“.

— მარა ვაი თუ მანამდე...

— რაიო? რაიო?!

— რაი ? და თოხი კუთხეში ააყუდეს.

ლეს — ელი.

ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

ᲝᲥᲠᲝᲡ ᲤᲔᲮᲘ.

(შეგობრული მაბაძვა)

წიხლს ნუ ჩამცემ შენის ფეხით, ოქროს ფეხით, ოქროს ფეხით,
მაგას ვკოცნი, თუნდაც იყოს დაფარული ბლომა ნეხვით;
მაგას ვკოცნი კოცნის კოცნით, არ გეგონოთ მხოლოდ კვეხნით.

—

ფეხი, ფეხი! არის მეხი, სიმბოლოდგან მონატეხი!
რას მიქვია ბეთხოვენი, რას მიქვია ცხენის კეხი!
„რა ვქნა?! მკერდ ქვეშ გულის ნაცვლად მისვენია შენი ფეხი“.
ფეხი არის ჩემი ღმერთი, ღრმა სიმაღლეს გადამჩეხი.

—

ფეხსა ვლოკავ, ფეხსა ვწუწნი, ფეხი არის სალამური,
ფეხსა ღვიძლში ვენაცვალე, სიმბოლოა ფეხის ყური,
საკოცნელი სიმბოლოა და საჩქმეტად საამური.

—

ღმერთი... ქოლგა და ოცნება შევსვი, ვყლურწე ფეხის მტვერი;
კოცნით ვსუნთქე ის ტალახი, შენ რომ ფეხით ამოსპერი.

* * *

დავამსხვრიე ჩემი ცრემლი ნაღვენთურად მონაწური,
და დავღვარე შუშა ხმელი და დავღვარე ვითა პური,
ეხ, მკითხველო, შენ რა გესმის, თუ რა არის ჰანგი რკოსი?
ფეხი არის ყველაფერი, სიმბოლოდან სიმბოლოსი;
იმედი მაქვს, რომ შემაქებს წმინდა ფეხის კრიტიკოსი,
რატომ სატრფოს ვერ ვუყიდე ერთი წყვილი ფეხსამოსი?!

—

მარუსია, ანუსია! თავს გავიტეხ შენის ფეხით:
როს ავლოკავ, არ იქნება დაფარული ბლომა ნეხვით;
ვა! ირწმუნე, ფეხი, რაღა! მე არ ვამბობ ამას კვეხნით!

* * *

რა ტკბილია ფეხის მტვერი, რა კარგია ჭკუის მეხი:
გრიშაშვილსა ლექსი ვბაძე, ფსევდონიმთ მაქვს მეც—

ᲤᲔᲮᲘ.

ᲡᲐᲘᲓᲣᲛᲚᲝ ᲑᲐᲠᲐᲗᲘ.

—

დაო სალომე! კარგი ხანია შენი არაფერი მსმენია. არ ვიცი რას მივაწერო შენი სიჩუმე. განა მეგობრობა ასეთი უნდა? თუ ისე გაგიტაცა ცხოვრებამ, რომ ყველა ნაცნობ-მეგობრები დაგავიწყდა, არც ეს გამიკვირდება, რადგან ეს ერთი ხანია სრულიად დავკარგე რწმენა ადამიანებზე. ერთად ერთ მეგობრათ მხოლოდ შენ გიგულებდი. მართალია ეხლა ზაფხეთი დადგა სტუდენტები ჩამოვიდენ და კარგ დროს ტარებაში იქნები, მაგრამ არც ასეთ დროს უნდა დაივიწყო მეგობარი. რამდენი ხანია მინდოდა მომეწერა ჩემი ამბავი, მაგრამ ადრესი არ ვიცოდი, ეხლა შემთხვევით გავიგე და ვისწრაფვი ყველაფერი გაცნობო. რომ იცოდე. ჩემო სალომე, რამდენი რა გადამხდა იმ ხნის განმავლობაში რაც ჩვენ დავშორდით ერთმანეთს? სულ რაღაც ორი თვე იქნება რაც შენ სოფელში წახვედი და მე ქალაქში დავრჩი, მაგრამ ეს ერთი თვე თითქმის წელიწადებს უდრის თავის შინაარსით. დადგა თუ არა მაისი რკინის გზის სადგურს არ მოვშორებივარ, ხომ იცი ექსკურსიები იწყება ამ დროს და სტუდენტები მოდიან. რომ იცოდე რა დრო გავატარე? რამდენი ლამაზი სტუდენტები გავიცან?! ყველაზე მეტათ მომეწონა სტუდ. დომენტი ჩურჩუტაძე. რა ლამაზია, რა კოხტა, რა მშვენიერი თვალები აქვს? მაღალი, თეთრი, ჭროლა თვალებიანი. ისე კოხტათ აგვია მუნდირი, რომ ნამდვილ აფიცრებს ჰგავს. მერე სიტყვა პასუხს და ზრდილობას არ იკითხავ? ოჰ! რამდენი ანეგდოტები იცის, თუ გინდა, რომ მუდამ იცინოდე ყური უნდა უგდო მის ანეგდოტებს. პირველ გაცნობისათანავე იმანაც რაღაც სხვაფრივ დამიწყო ყურება. ალბათ მეც მოვახდინე მაზე

შეიბეჭდილება. თუმცა ქუთაისისკენ მიდიოდა, მაგრამ ალბათ ჩემი გულისთვის დარჩა თფილისში. მე ორე დღეს დილა ადრიან გოლოვინის პროსპეკტზე შევხვდით ერთმანეთს და საღამომდე შეუსვენებლათ დავდიოდით, არც გვისვამს და არც გვიჭამია. ისე ახლოს გავეცანით ერთმანეთს რომ შენობითი დავიწყეთ ლაპარაკი. აი სწორეთ ის ვისაც ეძებდა ჩემი გული. შემიყვარდა, პირველათ ვიგრძენ ის რასაც სიყვარულს ეძახიან. მთელი ღამე არ მძინებია, სულ ის მედგა თვალ წინ გათენდა თუ არა მეორე დღეს გოლოვინის პროსპექტისკენ გამოვექანე და ისიც დანიშნულ ალგას დამხვდა. გადაწყვეტილი გვქონდა ბოტანიკურ ბაღში წასვლა, წავედით. რადგან ადრე იყო, ხალხი სულ ცოტა იყო. დავწყეთ ხეივანში სეირნობა. დომენტიმ სიტყვა სიყვარულზე ჩამომიგდო, გულმა ძგერა დამიწყო, შევზედე და გავწითლდი. ნელა ხელი მომხვია გადამიწია კისერი და გაგიეებით კოცნა დამიწყო, მე თითქოს დავიბნიდე, თავბრე დამესხა, წარმოუდგენელი ნეტარება ვიგრძენ. კოცნა ხომ სირცხვილი არ არის, მით უმეტეს როცა ისეთ კაცს ჰკოცნი, რომელიც მოგწონს? ისე გავთამამდით, რომ თითქმის მთელი დღე ტუჩი ტუჩზე არ მოგვიშორებია, დავითვვერით სიყვარულით. დომენტი მეფიცებოდა სამუდამო სიყვარულს და მეც სიამოვნებით ვუსმენდი. ჩვენისთანა ბედნიერი ამ დღეს არავინ იყო. დომენტიმ მოინდომა უბეში ხელის ჩაყოფა, მაგრამ ეს კი არ დავანებე. ხომ იცი ჩვენ ორივე ამ აზრის ვიყავით, რომ ზნეობის წინააღმდეგი არ არის თუ გათხოვებამდი ვინმე გაგვიტაცებს და გამოვსცდით ნეტარებას. სანამ დროა უნდა ვიგრძნოთ ყველაფერი, თორემ როცა გავთხოვდებით. მერე სულ ჩაგვლაპავს ოჯახი და ქმარის ეტვინობაც სიცოცხლეს მოგვიწამლავს. იმ ღამეს თერთმეტ საათზე დავბრუნდი. ტუჩები საშინლათ მტკიოდა, თანაც დაღლილობას ვგრძნობდი. მთელი ღამე მკვდარივით მეძინა. გათენდა თუ არა მაშინვე ბოტანიკურ ბაღისკენ გავექანე. ჩემი დომენტი კარებში მიცდიდა. დამინახა თუ არა მომგვარდა გადამეხვია და გაგიეებით დამიწყო კოცნა. ამ დღეს თითქოს შევეჩვიეთ ერთმანეთს, აღარც გავწითლებულვარ, უბეშიც თამამათ ჩამიყო ხელი, მთელი დღე კოცნაში გავატარეთ. როცა შეღამდა დავაპირე წამოსვლა, მაგრამ არ გამომშვა. დავსხედით მწვანეზე. ახლოს ბანლო ჩვენს გარდა არავინ იყო. დომენტი ისე მეკვროდა თითქოს სურდა გულში ჩაძრომა. მისმა სიყვარულმა დამათრო, თავბრუ დამესხა..... ორი დღეა რაც ლოგინიდან ავდექი. ისევ იმ ბებია ქალმა მიშველა, რომელმაც შენ. განა დიდი ცოდვა ჩავიდინე? მე მგონია არაფერი. მოხდა ის რაც ყველას თავზე ხდება, სამაგიეროთ ვიგრძენ ნამდვილი ნეტარება. ცხოვრებაც ეს არის. ეხლა ბაკურიანში, ან ფალეში წავალ, და ამ ორ თქვეს იქ საუცხოოთ გავატარებ, იქ უფრო თავისუფლათ შემიძლია დავეწაფო სიცოცხლის ნექტარს, დომენტიც შემპირდა წამოსვლას, მსგრამ არ ვიცი იქნება თუ არა მარა სულ ერთია ის არ იქნება ხხვა იქნება. შენ უსათუოთ უეჭა წამოხვიდე, ხარჯის ნუ შეგეშინდება იაფათ გამოვალთ. მომწერე ყველაფერი შენი ამბავი. მარად შენი სოფიო.

ნინო.

სალამი მათრახს.

—

მოგესალმები მათრახო
ნაკურთხო **ეშმაკისაო,**
მესტვირულ გშვენის რაპული
ბაბაყულ **ბლიკვაძისაო.**
ერთ დროს **კენტაცა** გწყალობდა
ეხლა სოროში ზისაო,
შარადახ **კოლო** ბზუკუნებს
და **ონანიმე** ხსნისაო.
ტლინკაძემ ტლინკებს უმატა,
ზხანკოლა ჭინკარს კრეფსაო,
პიტნამაც ჩაპიტინოს
ნუ გადაჰყვება სკებსაო!..
მო ჯოჯოხეთის შვილებო
მათრახი ვიგდოთ ხელსაო,
ზურგი აუწვათ „მეგობრებს“
ეძებდნენ სორო-ხვრელსაო.

ხუტუა.

ოთარაის წერილი ქალაქში.

(ნასწავლ ხალხისადმი)

ჩემო სასსხუდო და არაფერთა სასარგებლო ბიძაებო და ბაბუებო, რომ მოგიხსენებენ თავი ეეედლაეს იქნენი და ხუნტრუტობთ ერთი კაცო ვინმეს კაკიდატანოს თავში და იკითხეთ ტუფლათი მანტ სოფელდების ამბავი რას ეშობიათ, მოვეკვდით მოგრჩით, ეკალმა წაკვიდო თუ ქარმა. მამაწემი ბახეანა არ წამოწეკეს ამიხა თქვენი ნასწავლობა არაკაცმა მოკალდატონ, ვთქვთ თუკინდა ქალაქში დაბადებულებს რა ვენაფდებით და აკი ჩვენი კერიის ძირში კამოშეენტილი და ნაცრიანი კვერით კაკ მოზრდილებს რომ არ კენაფდებოდენ ამის არც დეშრთი მოგიტანებენ და კაცი. რეაზა არ კახსოდალრანან წიგდამწეარი მამთქვენი რომ ზრუკით, კალთით, უბით რომ კოზიდაკდნენ ხეფს კალასში და კიბიტანდენ ბირში, ასე

გენასტეგსდათ და თანკარათ გამოგზარდეთ, სულდგელ მოსისწრებლათ კბეუურებდით, გეიზარდეთ დაკეტდით ბეტრებეურდანნა და ნაქვანნა მეთთარეშეო ეოდითეურა, ამისანნი განსთდდით და ჩვენ კი ალ დაგვისწვდეთ, შეგვაბრუნეთ ზრუგი და თვალის დასანახვათ დაგვეკარგეთ. კეტიმბარება თუ გინდოდათ ამიზა სიტხა კეთეგეთს რანს მიხვიდოდით ჩვენი სასონა დარჩია გასწვდადათ. თქვენ ოირამს აძახით და ჩვენ ეოთეანმა რომ შეკეგშეთოს უი შოთ არ იტეგეთ. ეგი ანა და ეკიტ კი თქვენ ერთს თქვენისთანს ქუთაისში დედ-მამა სტეშრებაა და ოურმე მის სახლში არ შეუშეია, რაი და მეტხვენიანო სოფლის კაცის შეიდოანთ, ოი ამისთანა შეიდვის გაკეიჩთ კაკეურჩენედი ფშვინვა, ჩვენი უკადრესი ეაკიანა ჯარანანში. ჩვენ ჩვენ ვართ და თურმე ასში ერთი აქანეიტ ბეურს ათეურს აკეთებთ, ზოგი მარტეაი სეედითთ, ზოგი ადეკანტრობთ და რა ვიცი თქვენი ბენდედანი, ანა მარტეაი ხეფსიაზა სიტხა რანს მიტ როკინთბდით, მოსუდიეკვთ და კიდო ათას ოხერს თუ ვარჩენთ თქვენტ არ დაკამადდადით ჯანდს და ლობიას, ანა მამიის ცხონებამ ჯობია მოით აზრზე და ერთიკახე ჩვენსკენაც მეახედეთ ჩვენტ კაცები ვართ. სოფდელები რომ ვართ ამიზა და კიდო თქვენდა ჯერისუფდათ თუ ასირეტხო ვართ დასურ კაკვინკდა მიწა. ხო ერიკახე ჩვენსკენტ კამეახედეთ მეოქი, ეგი რაცხა ტრიატებაი აქანეი რომ კაქვენ ჩვენსასაც მეატანეთ, კანეთიბის საკმეზეტ მოკვეშბარეთ, ვაკრეშმა რომ კაკვატეკვა რაცხა ამის წამადიანო კოპერატი ქვია მეანია ნურტ ეგი დაკვიეწედებიან, რაცხა დექმეებიანო ანტ ეგი კვაწეკნ რომ აქანაი წეიკითხოთ, აქანა მართალია ზუბადანაი სახდი ან კვაქვნ, მარა მიწაის სახდი კი ამისთანაი მაქ რომე დაფეს კაწენდანა შეთ, სულ ცხონებეული ახდოთობის დროს მოედი სოფელი მისი ბრანაკანდისტიანთ ქარაფეთ ეეტეოდით. ჩემი ბატონი შენ ხარ და ერთი ორი-ს

პირვ. მართლა ქართული წარმოდგ. მმართველ წრეს რა უყავი? როგორ თუ ანდერძი აუკე?

მეორე. ისე, რომ როგორც იქნა გავმართე კრება, გავწმინდ-გამოვწმინდე გამგეობის სადგომი და მორჩა. ეხლი რაც უნდა ისა ქნან.

პირვ. ისე კარგათ თუ წაიყვანეს საქმე, როგორც ამდენ ხანს კიდევ არა უშავს რა. ხმა დადის ალ. წუწუნავას ქართულ თეატრში იწვევენ ფლავზეო: მართალია?

მეორე. სრული ჭეშმარიტებაა. მართალია საზოგადო მოღვაწეობა კარგი საქმეა, მაგრამ ფლავიც კარგი საქონელია. განა მარტო ალიოშამ რათ უნდა აიღოს „შვიდეული“? დეე ეხლა სხვებმაც სცადონ.

პირვ. ის უთუოთ სახალხო სახლში უნდა დარჩეს.

მეორე. დარჩეს რომელია, ძველი ხურჯინი ხომ არ არის? თუ საჭ�სასმელს და ჩაცმა-ხურვას გადაჩვევენ მემრე დარჩება.

პირვ. სამწუხაროა. რა გაეწყობა. ქართულ დრამატიულ საზოგადოების კრებას ენკენისთვემდი არ აპირებ?

მეორე. არა.

პირვ. მაშ, როგორ? მანამდე არაფერი არ უნდა გაკეთოთ?

მეორე. როგორ თუ არ უნდა გავაკეთოთ? უკვე სამზადისს შევუდექით, დასს ვადგენთ, გვინდა ყველა საუკეთესო მსახიობთ აქ მოვუყაროთ თავი.

პირვ. ძლიერ სასიამოვნოა.

მეორე. პრემია გამოვაცხადეთ.

პირვ. რა?

მეორე. პრემია.

პირვ. რის პრემია?

მეორე. ვინმემ უნდა დასწეროს საუკეთესო კომედია ან ოთხ ან სამ მოქმედებიანი პირველი მიიღებს 200 მ. ხოლო მეორე 100 მ. პიესები კი ჩვენი საკუთრება გახდება.

პირვ. მეტის მეტათ სასიამოვნოა, მაგრამ ეგ ხომ ის იქნება რომ პიესას იყიდით, რაღა პრემიას აცხადებთ ადექით და გამოაცხადეთ „ვყიდულობთ საუკეთესო პიესას, შეგვიძლია ამდენი გავიღოთ ფასად და სხვა“. ერთ ორჯერ რომ „თბილისის ფურცელში“ გაუშვათ განცხადება მეტი არ გინდათ აუარებელ პიესებს მიიღებთ.

მეორე. აბა რას ამბობ? ჩვენ გვინდა ამით წავაქეზოთ ჩვენი მწერლები, პრემიის დანიშნვით ჩვენ პიესასაც შევიძენთ და მწერალსაც.

პირვ. შორს რაღათ მიდიხარ, დასწერე თითონ შენ და პრემიაც შენ დაინიშნე, ლუკმა გავარდეს ჯამში ჩავარდეს.

მეორე. ეჰ!.. შენ დღეს მხიარული გუნებაზე ხარ. მე არა მცალიან. მშვიდობით! კიდევ მალე შეეხვდებით ერთმანეთს.

პირვ. მშვიდობით!

დ ე ბ ე ს ე ბ ი.

(გურიის სააგენტო).

ოზურგეთი. „მათრახის“ გამოსვლა—ქალაქის ბურგომისტრს პლატონს მაშინ შეუმცხადეს, როცა ის სამთრახოთ ყველაფერით მზათ იყო, ესე იგი როცა მიულერის საშვალებით ტანთ გაძარცული ლილის ნამზს ღებულობდა—შინისაგან თავში დაევლა დასცემია, მაგრამ რაკი დავლას იქ საკმილო ვერაფერი უნახავს საარჩევნო ცენზი ჩაუშვებია.

ბოზდაგ.

—

შემოქმედი. მთავ. მამასახლისმა მაჭავარიანმა ერკეთში სახელმწიფო ფულები ჩაიმასწნა—მოსანანიებლათ (თუ მოსანელებლათ!) აქ გადმოგზავნეს—აქედან „სადაკლადოთ“ ქუთაისში მიქიაშვილთან იგზავნება.

წვერა.

—

ნიგოითი. გამეხარდა ტკბილი ხმა
,,მათრახი და მათრახი‘‘,
ვიცი ბევრი მომხდება,
არ დამზოგონ ახმახი.

დადი კორიეფეისონ.

—

დვაბზუ. გვეგონა გაცვლა-გამოცვლა ერთი მეორეში გაქვითდებოდა, მაგრამ იმოდენა გასათავი მოგვთხოვეს ლამის არის გაგვათავონ.

ბოზდი.

—

ხიდისთავი. (გურიის) მას შემდეგ რაც ნეტარ ხსენებულმა ბოქაულმა ივანსუკმა ბაზრის ქუჩა შეაკეთა ყოველ-კვირეობით ლილიდან-შვაღამემდე იმართება ქალ-ვაჟების ლოდი (მარულა). პრიზებს ,,ხანუმ‘‘ ქალი იღებს.

მადადი.

—

ლანჩხუთი. ექვთიმე ფერმალმა ყოველგვარი და ყოველ-ჯური მამა.....(დამახინჯებულია) მონოპოლია აიღო.

ჟანგანი ნუშტარი.

მოწერილი ამბები.

(პროვინცია)

დ. სამტრედია. კვირას 10 ივნისს დ სამტრედიის ბაზრის ეკლესიაში დიდებული წირვა გადაიხადეს. წირვის შემდეგ მღვდლათ აკურთხეს ბაზრის დეპუტატი დ. კვანტალიანი. ჯამგირათ დაენიშნა 729 მ. დეპუტატობისათვის დადი მადლობა გადაუხადეს და საჩუქარიც მიართვეს.

—

ხონი. სახელდახელოთ ჯერ მეტს ვერ გწერთ. აქაურმა ინტელიგენციამ, როგორც იქნა, გახსნა კლუბი და ჩაინოქა შიგ, ისე დაეწყვენ, როგორც წუბელა სისხლს. არ გეგონოთ, რომ ჩვენი კლუბი თქვენ „ახალ კლუბს“ ჩამოუარდებოდეს. ვიცოცხლოთ და ვნახოთ რა იქნება. ამ რამდენიმე ხნის წინად წ. კ. ს. წიგნის მაღაზიასა და სამკითხველოში რაღაც „ნედლრაზუმენიე“ მოხდა და ორივე ერთათ მიაკეტეს. ერთი კვირის შემდეგ „ნედლრაზუმენიე“ გამოარკვა და ისეე გაადეს რა იყო, რა მოხდა ჯერ? არავინ იცის. საჩქაროთ მოვიველ გუბს, კუნს, ნაიდლევს, მათხოჯ-ჯიხაიშს და რაც ამბები იქნება სულ ერთათ მოვიწერები.

ბრიდეტარი ეშმაკი.

—

ჭალითური. შავი ქვის დამტვირთავ მუშებს განზრახვა აქვთ ამ მოკლე ხანში თავიანთ ადგილების „რასპროდაჟა“ (იიფი ვაჭრობა) გამოაცხადონ. ეს დიდებული აზრი პირველად პირველ არტელის მუშათა ნაწილს მოუვიდა თავში.

— აქაურმა მეკიტნებმა გადასწყვიტეს კვირაუქმე დღეებში დუქნები დაკეტონ, რათა თავისუფლება მიანიჭონ თავიანთ ნოქრებს. ამა საგანზე გუბერნატორსაც მიართვეს თხოვნა და დახმარებას სთხოვდენ. ამ კეთილი საქმის ინიციატორები არიან: ი. ჭაკვანიძე, თხელიძე და რ. ცოტაძე.

— ამ მოკლე ხანში დასრულდება ნიაღვრისაგან წაღებულ ეგრეთ წოდებულ „ბუკანიჩის“ სამკითხველოს შენობის შეკეთება.

ბეჭდ.

—

ქუთაისი. ერთ ქუთათურ ვაჭარს განზრახული აქვს გახსნას ქუთაისში ლანძღვა-გინების კურსები. კურსებზე სხვათა შორის ლექტორებათ მოიწვევენ სოფლის ზოგიერთ მამასახლისებს.

— ამ დღეებში სხვის ქალებთან არშიყობისათვის ერთი ქუთათური ვაჭარი ლაზათიანად მიზილა ცოლმა.

— აქაურმა „მამებმა“ დაადგინეს ქუჩები კვირაში მხოლოდ ერთხელ დაწმინდონ და ფარნები საღამოსვე ჩაქრონ, რომ ცოტათი დაამძიმონ ცარიელი კასა.

ხონელი ეშმაკი.

უცხო სიტყვების ახსნა.

—

როცა ჩვენ ჟურნალის გამოცემას შევუდექით მაშინვე გავითვალისწინეთ, რომ ნაკრარა რაც შეიძლება მდაბიურის და ადვილ გასაგების ენით დაიწეროს ყველა წერილები, რადგან ჩვენი მკითხველები უმეტესათ ქართველ ენაზე არიან განვითარებულნი. გადაწყვეტილება ესე ჩვენი წინდაწინვე ვაცნობეთ ყველა ჩვენ მეცნიერ თანამშრომელთ. მიუხედავათ ასეთ ზომებისა ჩვენი მეცნიერ-ფილოსოფოსნი მაინც ვერ ასცდნენ საერთო სენს და პირველივე წერილები უცხო და გაუგებარ სიტყვებით აჭრელებული გამოგვიგზავნეს. ამისა გამო იძულებული გავხდით შემდეგ საშუალებისთვის მიგვემართა: გადავსწყვიტეთ თვითოეულ ნომრიდან გამოვჭრიფოთ უცხო და გაუგებარი სიტყვები (ყველა სიტყვები უცხო არ არის, მაგრამ ზოგიერთი ნამდვილი ქართული სიტყვაც ბევრისთვის გაუგებარია და ნამდვილი მის მნიშვნელობა არ იცის) ყველა ერთათ მოვაქციოთ ჟურნალის ბოლოზე და შესაფერი ახსნა-განმარტება მივსცეთ. ხოლო თუ ესმესთვის ჩვენი ახსნა-განმარტებაც გაუგებარი დარჩეს იმ შემთხვევაში მმართონ მთვრალ ღვინოს, სულ ერთია ქართველ მსახიობით, მწერალით, უბრალო ინტელიგენტებით თუ სხვა ვინმეთი იქნება მთვრალი და ყოველივე სიტყვის მნიშვნელობას ადვილათ გაიგებს. უმეტესათ, როცა მთვრალი ღვინო სადღეგრძელოებს სვამს სარდაფში. ამ გვარათ ვეცდებით ჩვენ მკითხველებს ყოველ ნომერში შევუსრულოთ დანაპირები და მით გაუადვილოთ განავითაროს თავისი გოგრა.

ა.

ა—ღრმა მეცნიერება, რომელიც აუცილებლათ უნდა შეისწავლოს ჩვენმა ბაქია თავად-აზნაურებმა, განათლებულ-განვითარებულ-გათვითცნობიერებულ ყოველივე ახალით განმსჭვალულმა „ბარიშნებმა“, მყვარალა „პატრიოტებმა“ და სხვათა, რომ შემდეგ შეეძლოთ იყვირონ ეროვნობის, ენის და სარწმუნოების დაცვაზე.

აბგა—მღვდლის (უმეტესათ სოფლის) მუცელი, სადაც ის ილაგებს საზრდოს, არა სულისას, არამედ მუცლისას. ვისაც წარმოუდგენია სოფლელი მღვდელი ის უოფთ წარმოიდგენს ჯორს, ხოლო ვინც წარმოიდგენს ჯორს ის ადვილათ წარმოიდგენს აბგასაც. „ჯორზე მღვდელი, უკან აბგა“,

ეს სულ ყველამ იცის კარგა,
უამისოთ ის არ ვარგა.

აბანო—არის აბანო კაცის, აბანო ვირის ე. ი. სახეფიანის. პირველ და მეორე შემთხვევაშიაც კაცი სარგებლობს აბანოთი. თუმცა მეორეს ვირის აბანოს ეძახიან, მაგრამ ვირი იქ ოვის დღეში ვერ ეღირსება შესვლას. არ ვიცი რა მოსაზრებით, ხოლო ვირების აბანო მეტია, ვიდრე კაცების თუმცა რიცხვით კაცები მუდამ სჭარბობენ ვირებს. ამიტომ ჩვენს ჟურნალში სადაც შეგხვდეთ სიტყვა „აბანო“ მუდამ იგულისხმეთ „ვირის აბანო“ სადაც უეჭვე-

ლია ყველა მკითხველი იქნებოდა, ხოლო თუ ვინმე არ ყოფილა ვურჩევ თავის თვალით ნახოს და დასტკბეს მისი სიმშვენიერით.

აბრუნდი—ქართული საქმე.

აბრადინი—ქართული მსჯელობა.

აბრაგი—ქართველი მწყალი.

აბლაბუდა—საზოგადო საქმე.

აგრაკი—ქარაფშუტა ქალ-ვაჟთა და სამალ-ხოთ გაგზავნილ მეულლეთა „საკონტრაკო“ (რაც ამ ასოზე ჩაგდო, სიტყვა „კონტრაგის“ მაშინ აკეთხნეთ) ალაგი.

აგუნა—„გააბლებულ“ გურულის თავი. ასეთ თავებს გურულები ახალ-ფელს ურახუნებენ კედელს ან საწნახელს.

აგდო—ქართული სალამი, მეტათ ტკბილი და საამო, თანაც მეტათ მწვავე და მწარეც. ასეთ სიტყვას, ჩვენ, ქართველები ვამბობთ უმეტესად საზოგადო კრებებზე. როცა რაიმე დიდ საქმეს ვაკეთებთ. ხშირათ ეს სიტყვა ხორცს ისხამს ხან კრებაზედვე და ხან კრების შემდეგ.

ადგილი—უსაქმოთა ლუკმა, რომელიც ზოგს მსუქანი შეხვდება და ზოგს მჭლე.ხშირათ ისიც მოხდება, რომ ეს ლუკმა მიღების შემდეგ სულ ქრება, რისთვისაც სხვადასხვა დროს სხვადასხვა „შეალეგას ხმარობენ.

ალმაფრენა—ქართველ პოეტთა ძილი, ძილში ცაზე ვარსკვლავების კრეფა და ზღვის ფსკერზე ბუნაობა.

ამარი—ფრიად ზრდილობიანი და ყოველ მეცნიერებით გატენილი ქალი, სულ ერთია „დამა“ იქნება თუ „ბარბაშნა“.

(შემდეგი იქნება)

—ი.

დ. ყვირილა. ფონ-ბოლტს. „სიამოვნებით დავბეჭდავდით თქვენ ჰეტერა ფეოდტორს „ეფორიდული ბედაკოკები“, მაგრამ ეროვნა კარგმოაზეთ შეგვიშალა ხელი ის ამბავი, რასაც მაქვთ ტრუ-ბედაკოკები შეუფუფუნებია. ისეთი რამ ყრის, რომ მაზე ხუმრობის კიდეთ-ი რასმენ დაწერა ბეგრს არ ესაიმოვნებ. რაც შეეხება თვით „ბედაკოკებს“ ჩვენის ეზრით საკმარა მათი სურათები და „ეფორშუდაარნი სპანოკა. მოგვაწოდეთ რაც შეიძლება ჩქარა. სიამოვნებით დავბეჭდავთ.

ქუთაისი—სალს. მიგიდეთ თქვენი წერილი ქუთაისში „სადატერაშური დიდა-სადამოების“ კეხშირების, სადოგანის და სხვების შესახებ. თფილისელებს მაგ-ი ვერ კეკვერვებთ. „დიდა სადამის“ ეკ ეეეეა კოკ-ბ და ბრეტანი მართვა, ხოდო „სადოგანს“ ეეეეა ... ნონს ვინც ქართველი კეთხვა იცის რაც საქონელ... წერილს მაინც დავბეჭდავთ მაგრამ ეეეეა ... მოგზავნეთ კეეეტ. მოგვაწოდე ხშირათ ცხელ-ცხელ ამბები.

ჭიათურა—ბაირონიშვილს. ის კარგმოება, რ... ჩვენი „მათრახი“ ჯერ ხანთ მხოდოდ რვა გვერდი ... მოდის შეუძლებელია გრძელ-გრძელი მოთხრობების ... დაქვნების ბეჭდვა. ეოველ შემთხვევაში თუ მოსხვერხ... ბელი იქნა „სადეტერეს“ დავბეჭდავთ, ხოდო დაქვნებ... რა მოგახსენოთ. ბოეტები ისეთნი ბევრი კეეეეა ... კარგი კი ეჭრება თქვენ რომ არ დაწეეეეთ ბოეტობა.

ირ. ტ—ძეს. მიგიდეთ: „ჩემს ვენერას“, „ეგ... დებ ეტორდეანა“ და მრავალი სხვა თქვენი დაქვნები მაგრამ... მაგრამ... დაბეჭდვის მაგიერ... დაუხეთ...რად ... ძალიან კარგი დაქვნები ეთ.

რუსეთიდან ჩამოსული ექსკურსანტები თფილისის ქუჩებზე.

ელექრო-მბეჭდავი „შრომა“ მეხრანის ქ. № 12. რედაქტორ-გამომცემელი თ. ბოლქვაძე.